

ภาคผนวก

กฎหมายสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้การดำเนินงานควบคุมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยมีผลมากยิ่งขึ้น ได้มีการประกาศใช้กฎหมายหลายฉบับใน พ.ศ. 2535 ซึ่งเป็นการปรับปรุงกฎหมายเก่าที่มีใช้มานานแล้วให้ทันสมัยและมีพหุผล ไทยผู้ฝ่าฝืนเพิ่มมากยิ่งขึ้น กฎหมายสิ่งแวดล้อมที่สำคัญได้แก่ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พระราชบัญญัติโรงงาน พระราชบัญญัติการสาธารณสุขและพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย

1.พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

พระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) ฉบับนี้มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2535 โดยยกเลิกฉบับเก่าซึ่งมีใช้มาแต่ พ.ศ. 2522 และใช้หลักว่า บุคคลที่ก่อให้เกิดภาวะมลพิษต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเพื่อการขจัดมลพิษนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้รักษารวมตาม พ.ร.บ. นี้

โครงสร้างของกฎหมายแบ่งเป็น 7 หมวด คือ

1.1.คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กำหนดให้มีการตั้งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติขึ้น ประกอบด้วยรัฐมนตรี 10 ท่าน มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานและมีเจ้าหน้าที่ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภาครัฐและเอกชนอีกส่วนหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลและดำเนินการวางแผนด้านสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้เป็นไปตามกฎหมาย

1.2.กองทุนสิ่งแวดล้อม จัดตั้งกองทุนสิ่งแวดล้อมขึ้นในกระทรวงการคลัง โดยให้กรมบัญชีกลางเป็นผู้รับผิดชอบบริหารกองทุนตามคำแนะนำของคณะกรรมการกองทุนที่จัดตั้งขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดเงื่อนไขในการให้รัฐ และเอกชนกู้ยืม หรือเป็นเงินช่วยเหลือในกิจการที่เกี่ยวกับการส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามกฎหมาย

1.3.การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม การวางแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม การประกาศเขตอนุรักษ์และพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม การทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมอยู่ในการกำกับดูแลของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยมีรัฐมนตรีกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ปฏิบัติการ

1.4.การควบคุมมลพิษ ให้จัดตั้งคณะกรรมการควบคุมมลพิษ โดยมีปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เป็นประธาน เพื่อเสนอแผนปฏิบัติการป้องกันหรือแก้ไขอันตรายจากมลพิษ รวมทั้งให้คำแนะนำในเรื่องมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด ประกาศเขตควบคุมมลพิษ มลพิษทางอากาศและเสียง มลพิษทางน้ำ มลพิษอื่นๆ แลและของเสียอันตราย การตรวจสอบและควบคุม ค่าบริการและค่าปรับ ทั้งยังกำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีหน้าที่ควบคุมตรวจสอบ สั่งปรับปรุงและให้คำแนะนำต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการ

ปฏิบัติการควบคุมมลพิษตามกฎหมาย นอกจากนี้ยังกำหนดให้มีการจดทะเบียนผู้รับจ้างเป็นผู้ควบคุมหรือรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วย

1.5.มาตรการส่งเสริม ต่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางด้านอากาศฯ เจ้าของเครื่องจักรอุปกรณ์ การขอให้ผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ โดยยื่นขอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

1.6.ความรับผิดชอบทางแพ่ง กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

1.7.บทกำหนดโทษ ผู้ที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อาจถูกจำคุกตั้งแต่ 1 เดือนถึง 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 5,000 ถึง 500,000 บาท หรือทั้งปรับทั้งจำแล้วแต่มาตราที่ฝ่าฝืน

2. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

พระราชบัญญัติฉบับนี้ยกเลิก พ.ร.บ. การสาธารณสุขฉบับก่อนที่มีใช้มาแต่ พ.ศ. 2527 และพระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระและปัสสาวะที่มีใช้มาแต่ พ.ศ. 2497 โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตาม พ.ร.บ. นี้ และให้อำนาจเจ้าพนักงานสาธารณสุขในการกำกับดูแลการทำงานของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการจัดการปฏิบัติการตามกฎหมาย

ในกฎหมายได้ให้คำจำกัดความของของเสียไว้สองชนิด คือ “สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า “อุจจาระหรือปัสสาวะและหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น”

“มูลฝอย” หมายความว่า “เศษกระดาษ เศษอาหาร เศษสินค้าถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น”

กฎหมายแบ่งเป็น 16 หมวด ได้แก่

2.1.บททั่วไป ให้รัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนและวิธีดำเนินการเพื่อตรวจสอบควบคุมและแก้ไข

2.2.คณะกรรมการสาธารณสุข ให้ตั้งคณะกรรมการสาธารณสุขโดยมีปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการและกรรมการอีก 17 คน ประกอบด้วย อธิบดีกรมอนามัยและกรมอื่นๆที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนเพื่อให้มีหน้าที่เสนอคำแนะนำต่อรัฐมนตรี

2.3.การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ในการออกข้อกำหนดของท้องถิ่นเพื่อการเก็บ ขนและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

2.4.สุขลักษณะของอาคาร เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้แก้ไขอาคารที่มีสภาพชำรุดทรุดโทรมหรือมีสภาพกรงรังไม่ถูกสุขลักษณะหรือมีคนอยู่มากเกินไปจนอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

2.5.เหตุรำคาญ หมายถึง “เหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น เช่น การกระทำใดๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใดจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ” ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพื่อระงับ กำจัด และควบคุมเหตุรำคาญต่างๆ ได้

2.6.การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ราชการท้องถิ่นอาจกำหนดให้เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

2.7.กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ รัฐมนตรีสาธารณสุขมีอำนาจกำหนดให้กิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนดำเนินการในลักษณะที่เป็นการค้า

2.8.ตลาด ร้านขายอาหาร และสถานที่สะสมอาหาร ต้องได้รับใบอนุญาตหรือแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

2.9.การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ต่างๆ

2.10.อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข ให้สามารถเข้าตรวจสอบ ยึดหรืออายัดสิ่งของที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย ออกคำสั่งให้แก้ไข ปรับปรุงหรือหยุดการดำเนินการได้

2.11.หนังสือรับรองการแจ้ง เพื่อให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ ต้องแสดงหนังสือไว้ในที่เปิดเผย

2.12.ใบอนุญาต เพื่อขออนุญาตก่อนประกอบกิจการตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งมีอายุ 1 ปี

2.13.ค่าธรรมเนียมค่าปรับ ในกรณีขอต่อใบอนุญาตล่าช้า อาจถูกปรับ 20%

2.14.การอุทธรณ์ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุขภายใน 3 วัน

2.15.บทกำหนดโทษ ผู้ฝ่าฝืนอาจถูกปรับตั้งแต่ 500 ถึง 10,000 บาท หรือถูกจำคุกตั้งแต่ 1 เดือนถึง 6 เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

2.16.บทเฉพาะกาล

8. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2535 แทนฉบับเก่าซึ่งใช้มาแต่ พ.ศ. 2522 โดยแบ่งโรงงานเป็น 3 ประเภทใหญ่ เพื่อสะดวกในการควบคุมดูแล ให้รัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตาม พ.ร.บ. นี้

“โรงงาน” ตาม พ.ร.บ. นี้หมายความว่า “อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักร มีกำลังรวมทั้งตั้งแต่ห้าแรงม้า หรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าสำหรับ ทำ ผลิตภัณฑ์ ประกอบ บรรจุ ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใดๆ ทั้งนี้ตามประเภทหรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวง” โครงสร้างของกฎหมายแบ่งเป็น 3 หมวด ได้แก่

3.1. การประกอบกิจการโรงงาน

3.1.1 ประเภทของโรงงาน ให้แบ่งประเภทของโรงงานออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

- โรงงานจำพวกที่ 1 ได้แก่ โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่สามารถประกอบ กิจการโรงงานได้ทันที ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่ได้แก่ โรงงานขนาดเล็กใช้เครื่องจักรไม่เกิน 20 แรงม้า หรือคนงานไม่เกิน 20 คน

- โรงงานจำพวกที่ 2 ได้แก่ โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่เมื่อจะประกอบกิจการโรงงาน ต้องแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบก่อน ส่วนใหญ่ได้แก่ โรงงานขนาดกลางมีเครื่องจักรไม่เกิน 50 แรงม้า หรือคนงานไม่เกิน 50 คน

- โรงงานจำพวกที่ 3 ได้แก่ โรงงานประเภท ชนิดและขนาดที่การตั้งโรงงาน จะต้องได้รับใบอนุญาต ก่อน จึงจะดำเนินการได้ ส่วนใหญ่ได้แก่ โรงงานขนาดใหญ่ที่มีเครื่องจักรเกิน 50 แรงม้า หรือคนงานเกิน 50 คน หรือโรงงานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

3.1.2 กำหนดมาตรฐาน และวิธีการควบคุมการปล่อยของเสียมลพิษหรือสิ่งใดๆที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการจากโรงงาน การจัดเอกสารประจำโรงงาน และข้อมูลที่ต้องแจ้ง โดยให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงด้วย

3.1.3 การขยายโรงงาน ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ขยายโรงงาน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจาก ผู้อนุญาต การขยายโรงงาน ได้แก่ การเพิ่มเครื่องจักรตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป หรือ 50 แรงม้าขึ้นไป ในกรณีเดิมมีกำลังรวมเกินกว่า 100 แรงม้า และการเพิ่มหรือแก้ไขส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารทำให้ฐานรากเดิมรับน้ำหนักเพิ่มขึ้นตั้งแต่ 500 ก.ก. ขึ้นไป

3.1.4 การกำหนดเขตประกอบการอุตสาหกรรม โดยรัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจประกาศให้ท้องที่ใดเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรมหรือจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมขึ้น และสามารถกำหนดให้บริเวณโดยรอบเขตนั้นภายในระยะที่กำหนด เป็นเขตห้ามประกอบกิจการโรงงานโดยเด็ดขาดหรือจะอนุญาตให้ประกอบกิจการได้เฉพาะ โรงงานบางประเภท ชนิด หรือขนาดใดก็ได้

การประกอบกิจการของโรงงานจำพวกที่ 2 หรือ 3 ภายในเขตประกอบการอุตสาหกรรม หรือเขตนิคมอุตสาหกรรมจะได้รับยกเว้นไม่ต้องแจ้งหรือได้รับอนุญาตก่อน

3.2. การกำกับและดูแลโรงงาน

กำหนดให้เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการเข้าไปตรวจสอบสภาพภายในโรงงาน เก็บตัวอย่าง บิด หรืออาซัคผลิตภัณฑ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน รวมทั้งจับกุมเพื่อส่งพนักงานสอบสวนตามกฎหมาย เจ้าพนักงานสามารถสั่งปรับปรุง ปิดโรงงานหรือเข้าไปดำเนินการจัดการแก้ไข โดยผู้ประกอบกิจการต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายการเข้าไปจัดการนั้น รวมทั้งค่าปรับร้อยละ 30 ต่อปี

ในกรณีที่ทางราชการเข้าไปจัดการแก้ไขปัญหามลพิษ หรือผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากโรงงาน ให้ขอรับเงินช่วยเหลือจากกองทุนสิ่งแวดล้อมได้ และเมื่อได้รับเงินคืนจากผู้ประกอบการให้รับมาคืนกองทุน อาจมีการกำหนดให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการและจัดทำรายงานผลการตรวจสอบแทนการปฏิบัติการของเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

3.3. บทกำหนดโทษ

ผู้ฝ่าฝืนอาจถูกปรับตั้งแต่ 5,000 ถึง 200,000 บาท หรือจำคุกตั้งแต่ 6 เดือน ถึง 2 ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ โทษหนักที่สุด ได้แก่เมื่อผู้ประกอบกิจการโรงงานฝ่าฝืนคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงาน ซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งปรับทั้งจำ และให้ปรับอีกวันละ 5,000 บาท จนกว่าจะหยุดประกอบกิจการ สถาปนิก หรือวิศวกรผู้ยังฝ่าฝืนทำงานในโรงงานที่มีคำสั่งปิดแล้วจะต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ประกอบกิจการ

4. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535

พระราชบัญญัตินี้ให้ยกเลิก พ.ร.บ. เก่าที่ใช้มาแต่ พ.ศ. 2510 และ พ.ศ. 2516 ทั้งยังให้ความหมายของคำว่า "วัตถุอันตราย" หมายความว่าวัตถุดังต่อไปนี้

- วัตถุระเบิดได้
- วัตถุไวไฟ
- วัตถุออกซิไดซ์ และวัตถุเปอร์ออกไซด์
- วัตถุมีพิษ
- วัตถุที่ทำให้เกิดโรค
- วัตถุแก๊วมันตรังสี
- วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม
- วัตถุกัดกร่อน
- วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง

- วัตถุอย่างอื่น ไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรืออื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

กฎหมายฉบับนี้ครอบคลุมถึง การผลิต นำเข้า ส่งออก ขาย มีไว้ในครอบครอง วัตถุอันตราย โดยให้รัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้รับผิดชอบ กฎหมายแบ่งเป็น 4 หมวด คือ

4.1. คณะกรรมการวัตถุอันตราย ให้ประกอบด้วยปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธาน มีอำนาจในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนและให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

4.2. การควบคุมวัตถุอันตราย ให้จัดตั้งศูนย์ข้อมูลวัตถุอันตรายขึ้นในกระทรวงอุตสาหกรรมและแบ่งวัตถุอันตรายออกเป็น 4 ชนิด ได้แก่

- วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครอง ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนด

- วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครอง ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดด้วย

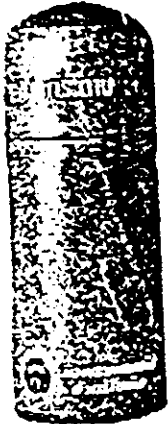
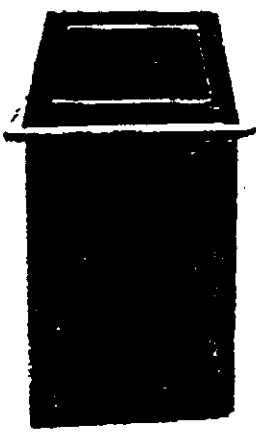

- วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครอง ต้องได้รับอนุญาตก่อน

- วัตถุอันตรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครอง

ให้อำนาจกระทรวงที่รับผิดชอบกำหนดคุณสมบัติ ภาชนะ การตรวจสอบ ฉลากการผลิต นำเข้า ส่งออก เก็บ ทำลาย และให้มีผู้เชี่ยวชาญรับผิดชอบกำหนดขั้นตอนในการขึ้นทะเบียน เป็นวัตถุอันตราย

4.3. หน้าที่และความรับผิดชอบทางแพ่ง กำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้มีไว้ในครอบครอง ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบรับผิดชอบต่อการเสียหายอันเกิดแต่วัตถุอันตราย โดยมีสิทธิไล่เบียดเอากับผู้ส่งมอบวัตถุอันตรายให้ตนจนถึงผู้ผลิตภายใน 3 ปี นับแต่วันที่ตนได้ชำระค่าสินไหมทดแทน ในกรณีที่วัตถุอันตรายก่อให้เกิดความเสียหายแก่ส่วนรวมหรือ ทรัพยากรธรรมชาติ พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายของรัฐได้

4.4. บทกำหนดโทษ ผู้ฝ่าฝืนอาจถูกปรับตั้งแต่ 10,000 ถึง 1,000,000 บาท หรือจำคุก ตั้งแต่ 1 เดือน ถึง 10 ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ.

<p>NO. 1</p> 	<p>50 NO. 2</p> 	<p>NO. 3</p> 	<p>NO. 4</p>
<p>• 60 ลิตร สูง 90 ซม. ราคา 720 บาท</p>	<p>• 60 ลิตร สูง 73 ซม. ราคา 850 บาท</p>	<p>• 100 ลิตร สูง 100 ซม. ราคา 1,050 บาท • 150 ลิตร สูง 113 ซม. ราคา 1,570 บาท</p>	<p>• 100 ลิตร สูง 90 ซม. มีล้อ</p>

ถังขยะทุกชนิดมี 3 สี ดังนี้ - (ถ้าต้องการสีนอกเหนือจากนี้สั่งผลิตได้)

1. สีดำ - ขยะทั่วไป
2. สีเทา - กระดาษ
3. สีเขียว - แก้ว พลาสติก โลหะ

๑. หัวเผาคิว

๑. เป็นหัวเผาที่ใช้ แก๊สสูงชั้นหรือแก๊สธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิง
๒. ประสิทธิภาพในการก่อกำเนิดความร้อนเท่ากับ ๗๐-๑๑๐ กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง (Kw/Hr)
๓. แรงดันแก๊สในการอัดฉีดเชื้อเพลิงเท่ากับ ๒๕-๕๐ มิลลิบาร์ (mbar).
๔. มอเตอร์ ใช้กับไฟฟ้าขนาด ๒๒๐ โวลต์ (Volt) ๕๐ ไซเคิล (Hz) กำลังขับเท่ากับ .๐๘-๑๕ กิโลวัตต์ (Kw) ที่ ๒๘๐๐ รอบต่อนาที (rpm)
๕. ระบบการทำงานเป็นแบบ ๒ จังหวะ (Two Stage) เพื่อควบคุมการเผาไหม้ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
๖. น้ำหนักของหัวเผายังไม่ได้ติดตั้งไม่เกิน ๒๐ กิโลกรัม
๗. ตัวเครื่องในส่วนที่สัมผัสกับความร้อนจะต้องทำจากโลหะที่ทนทาน และตัวเครื่องจะต้องผลิตในระบบโครงสร้างวีรูบ (Monobloc)
๘. มีระบบควบคุมการไหลเวียนของแก๊ส (Gas regulation) โดยผ่านวาล์วควบคุม (Combination control valve) ที่ทำงานโดยอัตโนมัติ สามารถควบคุมปริมาณการฉีดของแก๊สให้สอดคล้องกับการใช้งาน และสามารถตัดการทำงานฉุกเฉินในการใช้การเผาไหม้ในห้องเผาที่หัวเผาทำงานอยู่เกิดการผิดปกติ
๙. ระบบการทำงานของหัวเผา ทั้งระบบการอัดฉีดเชื้อเพลิง และระบบการอัดฉีดอากาศ ต้องทำงานโดยสัมพันธ์กันโดยอัตโนมัติ ผ่านระบบควบคุมรอบการทำงานของเครื่อง (Programmer) โดยที่ไม่ต้องใช้การควบคุมโดยผู้ปฏิบัติงาน (Manual)
๑๐. อุปกรณ์ที่ติดตั้งมากับตัวเครื่อง เช่น มอเตอร์, Programmer, Photocell จะต้องเก็บมัลติอยู่ในกล่องที่เป็นภาชนะครอบเครื่องที่ทำด้วยวัสดุที่ปลอดภัย เช่น Propylene, Polymer เป็นต้น

๑๒๑ หัวเผา สำหรับ เตาเผา 300 กก./ชม.

- ๑. เป็นหัวเผาที่ใช้ แก๊สธรรมชาติหรือแก๊สหุงต้มเป็นเชื้อเพลิง
- ๒. มีประสิทธิภาพในการก่อเกิดความร้อนเท่ากับ ๘๐-๘๖ กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง (Kw/Hr)
- ๓. แรงดันแก๊สในการอัดฉีดเชื้อเพลิงเท่ากับ ๒๕-๕๐ มิลลิบาร์ (mbar)
- ๔. มอเตอร์ ใช้ไฟฟ้านขนาด ๒๒๐ โวลท์ (Volt) ๕๐ ไซเคิล (Hz) กำลังขับเท่ากับ ๓๐-๕๕ กิโลวัตต์ (Kw) ที่ ๒๘๐๐ รอบต่อนาที (rpm)
- ๕. ระบบการทำงานเป็นแบบ ๑ จังหวะ (ON-OFF) เพื่อควบคุมการเผาไหม้ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
- ๖. น้ำหนักของหัวเผายังไม่ได้ติดตั้งไม่เกิน ๕๐ กิโลกรัม
- ๗. ตัวเครื่องในส่วนที่สัมผัสกับความร้อนจะต้องทำจากโลหะปลอดสนิม และผลิตในระบบ โครงสร้างรีจูน (Monobloc)
- ๘. มีระบบควบคุมการไหลเวียนของแก๊ส (Gas regulation) โดยผ่านวาล์วควบคุม (Combination control valve) ที่ทำงานโดยอัตโนมัติ สัมพันธ์กับการทำงานของหัวเผาในระบบการอัดอากาศ (Air regulation) และระบบการจุดระเบิด (Ignition) ซึ่งวาล์วควบคุมดังกล่าวสามารถควบคุมความสมดุลของปริมาณแก๊สกับอากาศในการเผาไหม้ให้เหมาะสมอยู่เสมอ และยังเป็นตัวจัดการทำงานฉุกเฉินในกรณีที่ระบบอื่น ๆ ผิดปกติ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการอัดแก๊สมากเกินไปอันอาจจะทำให้เตาระเบิดได้
- ๙. มีระบบควบคุมการทำงานอัตโนมัติ (Programmer) เป็นตัวควบคุมการเดินเครื่องให้เป็นไปโดยไม่ต้องใช้การควบคุมของผู้ปฏิบัติงาน (Manual)
- ๑๐. ตัวเครื่องมีท่อน้ำที่มาจากวัสดุโลหะ เช่น Polymer, Poly Etylene เป็นต้น ครอบคลุมการที่ติดมากับตัวเครื่อง เช่น Photocell, Programmer ไม่ให้สัมผัสกับเปลวไฟได้ง่าย

ประวัติส่วนตัว

นางสาว นุชจริย์ คู่สกุลนิรันดร์

เลขที่ 15.7 ม.เทศบาล 2 อ.พิบูลมังสาหาร

จ.อุบลราชธานี 34110

โทรศัพท์ (151.152) 439827

การศึกษา:

2535-ปัจจุบัน - กำลังศึกษาที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี คาดว่าจะสำเร็จการศึกษาภายในเดือน มีนาคม 2539

การอบรมพิเศษ :

2537 - อบรมหลักสูตร PLC (Pneumatic Logic control) ในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ระยะเวลาในการอบรม 40 ชั่วโมง โดย นาย มนูญ ชื่นชอบ

2538 - เข้าร่วมฝึกงาน ในแผนกวิศวกรรม บริษัท สยามอิเล็กทรอนิกส์กลอสมาร์ท จำกัด ในเครือ KPN . นิคมอุตสาหกรรมบวมทรี สมุทรปราการ ระยะเวลาในการฝึกงาน 2 เดือน

- อบรมการใช้โปรแกรม Auto CAD และ อบรม CNC โดยผู้ชำนาญการ เฉพาะด้าน

กิจกรรมระหว่างศึกษา

2535 - ผู้ช่วย ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สโมสรนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

2536 - ผู้ช่วย ฝ่ายจัดหาทุน สโมสรนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

2537 - เลขานุการ สโมสรนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

2538 - หัวหน้าฝ่ายจัดหาทุน สโมสรศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์

ความสามารถพิเศษ :

- สามารถเข้ากับคอมพิวเตอร์ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

- สามารถทำงานเกี่ยวกับ COMPUTER ได้เป็นอย่างดี เช่น Windows , Microsoft Word , Microsoft Excel , Powerpoint , Lotus , CW

- สามารถ หูกล อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษได้ดีพอสมควร

บุคคลอ้างอิง

1) ดร. ประคอบ วิโรจน์ฤฎ์ คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โทร. (045) 323227-9

2) นาย วีระพันธ์ ศรีสม รศมคิการบดี ฝ่ายบริหาร โทร. (045) 323227-9

ประวัติส่วนตัว

นายประยูร สมสะอาด

เกิด วันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2516

สัญชาติ ไทย ศาสนาพุทธ

เลขที่ 108 ถนน กัณฑ์ราษฎร์

อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี 34190

โทรศัพท์ (045) 269146

ประวัติการศึกษา :

2534 : จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช อุบลราชธานี

2535-2539 : ศึกษาอยู่ที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

กิจกรรมระหว่างศึกษา :

2535 : เป็นนักกีฬาแบดมินตันตัวแทนของมหาวิทยาลัย เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัย ทีมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2536 และ 2537 : คณะกรรมการชมรมคอมพิวเตอร์ร่วมจัดกิจกรรม “โครงการค่ายอบรมเยาวชนคอมพิวเตอร์สำหรับเยาวชน”

2538 : คณะกรรมการจัดตั้งการกุศล “ม.อุบลมินนิมาร เรอนเฉลิมพระเกียรติ ด้านภัยเขตส์”

ความสามารถพิเศษ :

-ความสามารถทาง Computer โปรแกรม เช่น Microsoft For Windows , Lotus , Dbase , CW , AutoCAD

การฝึกงานภาคฤดูร้อน :

-เข้ารับการฝึกงาน ในแผนกวิศวกรรม บริษัท สยามอิเล็กทรอนิกส์เพิร์ท จำกัด บริษัทในเครือ KPN นิคมอุตสาหกรรมบางพลี จ.สมุทรปราการ ระยะเวลาการฝึกงาน 2 เดือน

บุคคลอ้างอิง :

1. ดร. ประกอบ วิโรจน์ภูฏ คณะบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โทร. (045) 323227-9

2. นายสุริยา โชคสวัสดิ์ หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โทร. (045) 323227-9